

54. Zítra ráno v pět (Nohavica)

Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe
... a pak vzpomenu si na tebe.

Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju
... a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pa!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi
... že tě, lásko, nechávám, na zemi.

Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij
... na mě nezapomeň a žij...

Em Em G/D G/D | C D G E

Am>D4 D G>Hm/F# Em | Am H7 Em Em7

Am>D4 D G>Hm/F# Em | Am H7 Em Em

Harcovnický zpěvník Staré Hraběcí 2008

OBSAH

01. Mičilimakinak
02. Amazonka
03. Bláznova ukolébavka
04. Bon soir, mademoiselle
05. Černý muž
06. Divnej smích
07. Drobná paralela
08. František
09. Hlídač krav
10. Ho ho Watanay
11. Hrádeček
12. Hráz
13. Já ryl
14. Já tu čekám
15. Jarní kurýr
16. Jasná zpráva
17. Jesse James
18. Ještě jedno kafe
19. Kozel
20. Kytlice
21. Lodníkův lament
22. Malagelo
23. Máme doma kôňa Fago
24. Marsyas a Apollón
25. Míle a míle
26. Na kolena
27. Nad stádem koní
28. Není nutno
29. Neopouštěj staré známé
30. Oregon
31. Patrick dře na trati
32. Píseň o trpaslíkovi
33. Píseň zhrzeného trampa
34. Převež mě, příteli
35. Rána v trávě
36. Rodné údolí
37. Rovnou, tady rovnou
38. Rozhovor u televize

39. Rychlejší koně
40. Řekni, kde ty kytky jsou
41. Sametová
42. Saxana
43. Slavíci z Madridu
44. Stánky
45. Tam u nebeských bran
46. Toulavej
47. Tři kříže
48. Tulácký ráno
49. Variace na renesanční téma
50. Večerníček
51. Veď mě dál
52. Velrybářská výprava
53. Zahrada ticha
54. Zítra ráno v pět

Sestavil :

Miloš alias Rozinka

53. Zahrada ticha (Projectil)

Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
zahradou zelenou všechno připomíná.

Jako dým závojů mlhou opředěných
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.

Je to samota dnů, kde jsi pomalu zrál
v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál.

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.

Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přijdou do ticha zas.

Světlo připomíná rána slunečních dnů,
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.

Uprostřed závratí sluncem prosvícených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

D Em C>G D

52. Velrybářská výprava (Pacifik)

Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht,
mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft.
Vobjednal hned litr rumu a pak něžně řval :
sbal se, jedem na velryby, prej až na polár.

ref.: 2x

Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně zrána směr Severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

ref.

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

ref.

Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok.
Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

ref.

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet',
,áme velryb plný zuby na to vezmi jed.

ref.

C F G C | Am Dm G7 C

01. Mičilimakinak (Malinovský)

Nezůstane sám, nemusí se bát
ten, kdo směl se k nám harcovníkům dát.
Harcovníkem být, útrapám se smát,
nepohodou jít, pod širákem spát.

ref.:

Mičilimakinak je cíl hodný strádání,
jeho jméno nám jako hudba zní.
Mičilimakinaku blíž, vzhůru do plání,
napříč pustinou, už za svítání.

Směrem severním, západu však blíž,
než se rozední, cíl svůj uvidíš.
Ten jak dobře víš, jen tak nezdoláš,
dříve nežli sám sebe překonáš.

ref.

Na kůň ! přesně tak !!!

02. Amazonka (Hop Trop)

Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.

ref.:

Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
stejnou barvou, jakou měly tvoje oči džínový.

Kluci tenkrát, co tě znali, všude kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali, a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

ref.

Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

ref.:

Ted' jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

sloka G G Hm Am G Am D D

ref. G E7 Am Am G Am D D

51. Ved' mě dál (Bobek, Poštulka)

Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá.
Někde v dálce každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

ref.:

Ved' mě dál, cesto má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam, kde končíš, chtěl bych dojít,
ved' mě dál, cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách
všechny znám je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

ref.

Pak na patník poslední napíšu křídou
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád.
Písně své, co mi v kapsách zbydou,
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

ref.

sloka D Hm A G>D D
ref. D A Hm G D A G D

3. sl. Hm A D D
G D A>D A
Hm C G D
A A A7 A7

50. Večerníček

Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
zamává čepičkou.

Z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
maličkou ručičkou.

Nežli Brouček složí krovky, než by řekl : "Smím?",
z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou.

Zahvízdá, zapíská, vdycky najde Cipíska,
bradu má vousatou.

Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají.

Kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.

Méďa Bédďa honí v lese vlka – zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najedou na útes.

Všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes Maxipes – Fík.

C F C F C G C F C F C G C

03. Bláznova ukolébavka (Dydovič)

Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírání zvenčí.
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
noc má bílejší plášť a v okně je mříž.

ref.:

Máš, má ovečko, dávno spát
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát.

Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

ref.

sloka G D C G | G D C G | D C A C>D

ref. G D C A | G C G C | G C G G

04. Bon soir, mademoiselle (Olympic)

Mám v kapse jeden frank,
jsem nejbohatší z bank
nad Seinou.

Mám víc než krupiér,
stíny Sacre Cœur
nade mnou.

ref.:
Láska je úděl můj,
Pán Bůh tě opatruj.
Bon soir, mademoiselle Paris.
Bon soir, medomoiselle Paris.

Znám boulevard Saint Michele,
tam jsem včera šel
s Marie Blaire.

Vím, jak zní z úst krásných žen
ta slůvka : car je t'aime,
oh ma chère.

ref.

sloka Em H7 Em D | G G H7 H7

ref. C D G G | Am H7 Em Em | C D Em Em | C D Em Em

49. Variace na renesanční téma (Mišík)

Láska je jako večernice
plující černou oblohou,
zavřete dveře na petlice,
zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla
vy, kterým srdce zkameněla.

Láska je jako krásná loď,
která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce
a bojí se co bude zrána.

Láska je bolest z probuzení
a horké ruce hvězd,
které ti oknem do vězení
květiny sypou ze svatebních cest.

Láska je jako večernice
plující černou oblohou,
náš život hoří jako svíce
a mrtví milovat nemohou.

sloka Am F G Am

vyhrávka C G/H Am Am/G | D/F# Dm/F Em Em7 Am

48. Tulácký ráno (Brontosauři)

Posvátný je mi každý ráno,
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chřestí o skalnatou mez.

ref.:

Tulácký ráno na kemp se snáší,
za chvíli půjdeme toulat se dál
a vodou z říčky oheň se zháší,
tak zase půjdeme toulat se dál.

Posvátný je mi každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by viděl, jakéj chcem svět.

ref.

Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš,
bobříku sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

ref.

sloka Dm Am>Am7 Dm

ref. Dm Dm Bb C>F | Dm Dm Bb C>Dm

05. Černý muž

Černý muž pod bičem otrokáře žil,
černý muž pod bičem otrokáře žil,
černý muž pod bičem otrokáře žil,
kapitán John Brown to zřel.

ref.:

Glóry glóry halelůja
Glóry glóry halelůja
Glóry glóry halelůja
kapitán John Brown to zřel.

/: Sebral z Virginie černých přátel šik :/
prapor svobody pak zdvih.

/: Hrstka statečných však udolána jest :/
kapitán John Brown je jat.

/: Zvony v Charlestonu v dáli temně zní :/
jeho den to poslední.

/: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí :/
jeho duch však kráčí dál.

G G(>G7) | C G | G Em | C>D G |

06. Divnej smích (Greenhorns)

Každý svoje dveře hrůzou zamyká, uapada uapada,
když slyší, jak z kopců do údolí proniká, uapada uapada
ten Jackův smích, ten divnej řev,
při kterým v žilách tuhne krev, divnej smích, krutej smích

ref.: Chá cháá...

Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít', uapada uapada
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, uapada uapada
ten Jackův smích...

ref.

Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, uapada uapada
do noci však vříská z okna za mříží, uapada uapada
ten Jackův smích...

ref.

Z větví borovice visí ztuhlej Jack, uapada uapada
nebude už více pastvinama znít ten skřek, uapada uapada
ten Jackův smích...

ref.

Když však někdy vlci vyjou na měsíc, uapada uapada
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, uapada uapada
ten Jackův smích...

ref.

sloka A D E>D A
ref. A D E A

47. Tři kříže (Hop Trop)

Dávám sbohem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám.
Bílou přídí šalupa "My grave"
míří k útesům, který znám.

ref.:

Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

ref.

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

ref.

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek:
rec.: Snad se chtěl modlit: "Vím, trestat je lidský, ale
odpouštět božský. Ať mi tedy Bůh odpustí."

ref. (... co jsem do písku poskládal ... a v něm, co jsem psal)

sloka Dm C>Am D>C Dm ref. F C>Am D>C Dm

46. Toulavej (Vojta Kid'ák Tomáško)

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej.

Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá toulavej.

ref.:

Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše umí, kterou splácí toulavej.

Každej měsíc jiná štace, čekáš kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně toulavej.

ref.

Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou vítej, toulavej.

Budou hvězdy jako tenkrát až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen toulavej.

ref.:

Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej.

sloka Am G Am E | Am G F Am
ref. F G G7 C | F G F G Am

07. Drobná paralela (Chinaski)

Ta stará dobrá hra je okoukaná,
nediv se brácho, kdekdo ji zná.
Přestaň se ptát, bylo nebylo líp,
včera je včera, bohužel bohudík.

ref.:

Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo,
nic není jako dřív, to se nám to mívávalo.
Nic není jako dřív, ačkoliv máš všechno, co si vždycky chtěla,
nic není jako dřív, ačkoliv drobná paralela by tu byla.

Snad nevěříš na tajný znamení,
všechno to harampádí - balábile - mámení.
Vážení platící, jak všeobecně ví se,
včera i dneska, stále ta samá píseň.

ref.

Promlouvám k vám ústy múzy,
vzývám tón a lehkou chuť.
Vzývám zítřek nenadálý,
odplouvám a mizím...

ref.:

Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo,
nic není jako dřív, jó, to se nám to dlouze kouřovalo.
Bohužel bohudík je s námi, ta nenahmatatelná intimita těla,
nic není jako dřív, jen fámy, bla - bla - bla - bla etc...
Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo,
bohužel bohudík, co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

sloka C G D D
ref. C G D Em
3. sloka C G D D/E

08. František (Buty)

Na hladinu rybníka svítí sluníčko
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
které tam zasadil jeden hodný člověk,
jmenoval se František Dobrota.

František Dobrota - rodák z blízké vesnice
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která, když umírala, tak mu řekla: Františku
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.

ref.:

Balabambam balabambam
balabambam balabambam
balabambam balabambam
a kolem rybníka nahusto nasázet topoly.

František udělal všechno, co mu řekla
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

sloka G C Em G | Am Hm Am D

ref. C C-D-C Am D

45. Tam u nebeských bran (Tučný, Rytíř)

Měl jsem rád pár písní, v nichž jsem žil,
cesty toulavý, ty o kterých jsem snil.
S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

Bez řečí, jsem každou práci vzal
a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít
pro tu čest, že směl jsem s vámi žít.

ref.:

Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
štíty hor, co nejdou překlenout.
Krásnější svět vůbec nehledám,
to řeknu vám tam u nebeských bran.

Dětský smích a vlání koňských hřív,
něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív.
Slunce zář, když hřála do mých zad,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

ref. 2x /: to řeknu vám tam u nebeských bran :/

sloka (F) C G G7 C | F C (F) C>G7 C

ref. G C G C F C (F) C>G C

44. Stánky (Brontosauři)

U stánků na levnou krásu
postávaj a smějou se času,
s cigaretou a holkou co nemá kam jít.

Cigaret pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít, bouřej se a neposlouchaj.

ref.:
Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,
tak málo je, málo je lásky,
ztracená víra, hrozny z vinic neposbírám.

U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

ref.

sloka D G D Gm D A D D
ref. G A D Gm D A D D

09. Hlídač krav (Nohavica)

Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv".
Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav!"

ref.:
Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: pam pampa rampam parararam...

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

ref.

Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

ref.

D D G>A D

10. Ho ho Watanay (Žalman & spol.)

Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

ref.:

Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

ref.

V lukách to zavoní, rád jezdiš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

ref.

V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
Vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

ref.

D D C D | D C G D

43. Slavíci z Madridu (Matuška, Fischer)

Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře.
Vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

ref.:

Žízeň je veliká, život mi utíká, nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

ref.

Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily sváteční šaty, oči jako dvě studny.
Zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

ref. Dm Am E7 Am

sloka Am E7 | E7 Am

42. Saxana (Černocká)

Saxano, v knihách vázaných kůží
zapsáno kouzel je víc než dost.
Saxano, komu dech se z nich úží,
Saxano, měl by jsi říct už dost !

Cizími slovy ti jedna z nich poví,
že muži se loví,
buď pan admirál nebo král.
Vem oko soví, pak dvě slzy vdovy,
to svař a dej psovi,
co vyl a byl sám opodál.

Saxano, v knihách vázaných kůží
zapsáno kouzel je na tisíc.
Saxano, v jedné jediné růži,
Saxano, kouzel je mnohem víc.

Sed' chvíli tiše a pak hledej spíše,
kde ve všem se píše,
že tát bude sníh, loňský sníh.
Najdeš tam psáno, jak změnit noc v ráno,
jak zaklít ne v ano
a pláč v nocích zlých změnit v smích.

Saxano, v knihách vázaných kůží,
zapsáno kouzel je na tisíc.
Saxano, v jedné jediné růži,
Saxano, kouzel je mnohem víc.

ref. C F C Am G | C F C Am G C
sloka C7 Es7 F7 As7 B7 G7

11. Hrádeček (Moravec)

Stojí hrádeček kamenný, z pevného kamene stavěný.
A kdo na hradě pánem jest, komupak připadla tato čest?
Z Michalovic rodu třetí Jan, od Pána Boha požehnán.
Sedmero let a sedm zim vládl on milován lidem svým.
Osmého léta, vem ho d'as, hejna ptáků zvěstují zlý čas.
Už bojovně zlatá trubka zní, a v sedlech páni železní.
Osmého léta, jak velel pán, hrádek byl vojskem obléhán.
Zbrojnoš pána svého zradit měl, a proto Janovi takto děl:
Pohledte můj pane z okna ven, uzříte laň s bílým jelenem.
A už se Jan z okna naklání, v tom zbrojnoš přiskočí se zbraní.
Z Michalovic rodu třetí Jan, za třicet stříbrných zaprodán.
Až k hrádku přijdeš, tiše stůj, zde skončil Jan třetí život svůj.
Stojí hrádeček kamenný, z pevného kamene stavěný.

Am, C, G, Am, C, Em, Dm, C, G, Am, C, G, Am

12. Hráz (Brontosauři)

Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní.
S jarem, když máj rozdává barvy svý,
tu sosna krásná nad chajdou se skloní.
A říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
svý ahoj jí dáš a zas je tu den.
Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá
svět s ní, svět s ní.

Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj rosou.
Víš, že času je dost, to znáš
a možná potkáš někde dívku bosou.
Po slůvkách, který se říkaj, po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a zas je tu den.
Zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá
svět s ní, svět s ní.

Však náhlé volání táhlé tě přeruší v snění
a oznámí všem - je poslední den.
Voda zaplaví údolí, sosnu, chajdu,
pohled zabolí.
Ta hráze je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém.
Zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá
svět s ní, svět s ní.

G Hm Em G Am Am D D D D G G
G Hm Em G Am Am C Em C Em D D G G
nebo
G Gmaj7 G6 G Am Am D7 D7 D7 D7 G G
G Gmaj7 G6 G Am Am C C Am Am D D G G

41. Sametová (Žlutý pes)

Vzpomínám, když tehdy před lety začaly lítat rakety,
zdál se to bejt docela dobrý nápad.
Saxofony hrály unyle, frčely švédský košile,
někdo se mohl docela dobře flákat.
Když tam stál rohatej u školy, my neměli podepsaný úkoly,
už tenkrát rozhazoval svoje síť.
Poučen z předchozích nezdarů, sestrojil elektrickou kytaru,
rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.

Vzpomínáš, taky's tu žila a nedělej, že jsi jiná,
taková malá pilná včela, taková celá Sametová.

Přišel čas a jako náhoda, byla tu bigbeatová pohoda,
kytičky a úsmevy sekretářik.
Sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,
ale to nevadí, já mám taky nárok.
Starý, mladý nebo pitomý mlátili do toho jako my
hlavu plnou Londýna nad Temží.
Starej dobrý Satanáš hraje u nás v hospodě mariáš,
pazoura se mu trumfama jenom hemží.

Vzpomínáš, už je to jinak a jde z toho na mě zima,
ty jsi holka tehdy byla taková celá Sametová.

A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov,
kopyta měl jako z Arizóny.
Přišel a zase vodušel a nikdo se kvůli tomu nevěšel,
a po něm tu zbyly samý volný zóny.

Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,
byla to taková krásná cela a byla celá... 2x (Sametová)

sloka G C G C G C D D
ref. G D Em C G D C D G G

40. Řekni, kde ty kytky jsou (Rottrová)

Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být ?
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být ?
Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být ?
Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být ?
Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být ?
Co tu kytek rozkvétá od jara až do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být ?
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

C Am F G | C Am Dm G | C Am D7 G | F C Dm G | C

13. Já ryl (Spirituál Kvintet)

Já každý ráno v sedm hodin vstal
a krumpáč s lopatou vyfasoval.
Pak s partou, která makat dovede,
jsem došel tam, co tunel povede.

ref.:

A ryl jen celej den ryl.

Já ryl jen celej den ryl,
abych dřív, než do svý chajdy půjdu spát,
čaj v kantýně moh si dát.

Já ryl jen celej den ryl, celej den jak krtek, celej den jen ryl.

Kdo netrhá skály, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí.
Když jednou náhle došlo k vejbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.

A když z tý vejšky zas na zem si kec,
předák Mc Cane ho popad' za límec.
"Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš !"

Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám.
Zas slyším tmou, jak skály duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely.

sloka Am E7 Am E7

**ref. Am E7 Am Am | Am G Am Am
C C Am Am | E E E E**

Am E7 Am E7 Am E7 Am Am

14. Já tu čekám

Jen se dívej a nespi, ven se dívej a nespi,
když noční vlak tě veze ke mně.

Klapot kol klíží oči, pomoz jim, ať se točí,
už cítím, jak se chvěje země.

ref.:

Já tu čekám, já tu čekám,
chodím sem a tam po starým nádraží.
Čekám jiskry, čekám dým, čekám vlak o kterým vím,
že tě zas ke mně domů přiváží

Jen se dívej a nespi, ven se dívej a nespi,
řekni průvodčímu, že se vracíš domů.
Tam, kde znáš každý kámen, tam kde znáš řeky pramen
a domov máš ve stínu stromů.

ref.

Jen se dívej a nespi, ven se dívej a nespi,
já tu čekám s kravatou a v saku.
Dřív jsem sám dělal chyby, teď mi tvá láska chybí,
to poznáš, až vystoupíš z vlaku.

ref.

sloka G C G D | G C G>D G>G7

ref. C G G D | G C G>D G

39. Rychlejší koně (Wabi Daněk)

Byl to starej cowboy, měl ošlehanou tvář
a na dně kufru vylepenej Playboy kalendář.
Potkal jsem ho v Denveru, za celej bar to táh',
řek: "Sedni si sem a spláchni trochu prach".
Poručil mně whisky a já řek, že mám hlad,
on řek: "Tak si dej biftek, jestli ho máš rád".
A když jsem se ho zeptal, co by vod života chtěl,
von usmál se a pak říkal, abych měl :

ref.:

Rychlejší koně, mladší ženský, starší whisky a víc peněz.
Rychlejší koně, mladší ženský, starší whisky a víc peněz.

Řek' jsem mu, že nevidím smysl života
ve votevřený láhvi, z který whisky klokotá,
že mu kašlu na ženský, na koně, na whisky,
že chci jen hrát a kašlat na zisky.
Řek jsem, že jsem zpěvák a že chci vod života víc
a proti každý špíně táhnout s fanglí do ulic,
že chci mít rovnou páteř a ne dvojitou tvář,
von se ušklíb' a pak říká: "Jsi lhář ... chceš stejně to, co já!"

ref.

Už sakra pár let uteklo vod těch zlatejch dob
a já díky svým názorům teď těžko sháním džob.
Teď už jsem bez iluzí, znám bídu, fízly, strach
a ideály čas do hajzlu splách' .
Jsem pořád tam, kde jsem byl a roky stále jdou,
nenahrávám desky a nemám v TV show.
A když se mě někdo zeptá, co bych vod života chtěl,
tak vidím, že ten cowboy pravdu měl.

ref.

sloka D D G>D A>D

ref. D G A D

38. Rozhovor u televize (Nohavica)

Jé, Váňo, koukni na ty bambuly, to budou asi komici,
jak mají zmalovaný papuly a vypadaj jak v opici.
A hele, tenhle nosatec, není to švára nakonec,
že ten je taky opilec je známá věc.

Ty, Zino, na šváru mi nešahej, ať si je jakej chce, je náš.
A to s tím ksichtem, to sem netahej, koukni, jak sama vypadáš.
A vůbec, místo řeči spíš mě pro vodku doskočíš,
no dobrá, já jdu sám, to víš, je to kříž.

Jé, Váňo, koukni tenhle tanečník, jaký má sako a ten střih,
to u nás ve fabrice konfekční by sotva takhle někdo spích'.
To tvoji známí, propána, no to je banda odraná
a nalejvaj se svinstvama hned od rána.

No, nemám známý zrovna fešáky, holt šetřej, víš ty, co to je,
A proto taky pijou dryjáky, hlavně že holka za svoje.
To ty a tvejch pět přítelkyň jste napletly už na pět zim
a blbnete s tím pletením a žvaněním.

Ta holka má ty triky v malíčku, no číhni na tu legraci
a koukej na tu blůzičku, takovou, Váňo, taky chci.
Až teď budeš brát prémie, tak na tu blůzku dáš mi je,
tak co, snad tě to nezabije, tak co ti je ?

Kde vůbec bereš tolik drzosti o premiích mi vyprávět,
kdopak mi psal do práce stížnosti – já je čet'!
A pak ta holka – to je kus, ty na sebe se kouknout zkus,
ty si kup radši hubertus, když nemáš vkus.

Koukni, ten chlápek v černým vohozu, jak hádá osud z papírku,
to dělal u nás jeden z provozu na podnikovém večírku.
To ty, když se tak podívám, přijdeš a lehneš na divan
A zase myslíš na ten krám – co z tebe mám ?

Věčně se hádat, to seš na koni nebo hrát si na city,
člověk se za den tolik nahoní, pak přijde domů – tady ty !
Co potom, Zino, dělat mám, když za rohem je s vodkou krám,
tam kamarády potkávám – nepiju sám !

Am, Dm, E7, Am

15. Jarní kurýr (Hoboes)

Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýr jede k nám.
V peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám.

ref.:
Víš, celej kraj to ví,
veze nám jaro v brašně sedlový.

Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý.
Dobře ví moje milá, i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví.

ref.:
Mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.

Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou, toulavou.
Neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní trávou.

ref.:
Víš, ty to dobře víš
ty moje boty nezastavíš

sloka C F C C | C Em E7 E7 | Am G F E7 | Am G F>E7 Am
ref.: Am Am G G | F G F>E7 Am

16. Jasná zpráva (Olympic)

Skončili jsme jasná zpráva,
proč o tebe zakopávám dál,
projít bytem já abych se bál.

Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší menší sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

ref.:
Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,
Telefon, co ustříhlas' mu šňůru.
Knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

Odešlas' mi před úsvitem,
mám strach bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

ref.

Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva – rub, co nemá líc.

sloka G Em>C D Am>C G

ref. **Em Hm Em Hm | Em G D D**
Em Hm Em Hm | Em G D D
Am Am D D

37. Rovnou, tady rovnou (Greenhorns)

Tak už jsem ti teda fouk',
prsten si dej za klobouk,
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.

ref.:
Rovnou, jó tady rovnou,
rovnou, jó tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy
z potoků vodou já smeju stopu svou,
to ti říkám rovnou.

ref.

G G7 C G G>D G>Em G>D7 G

36. Rodné údolí

Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí.
Zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

ref.:

Zavolám: Nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí.

Zavolám: Nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád.
Jediné, co mi teď ještě zbývá,
rodnému údolí sbohem dát.

ref. Já volám...

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví.
Nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

ref. Já volám...

sloka G C G D G C G>D G

ref. G C G>D G

17. Jesse James (Greenhorns)

Jesse James chlapík byl, hodně lidí vodpravil,
vlaky přepadával rád,
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
přál bych vám, abyste ho mohli znát.

ref.:

Jó, Jesse ženu svou tady nechal ubohou
a tři děcka říkám vám.

Ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
já vím, tenkrát v noci prásk' ho sám.

Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát.
Kdekdo ví, že ten vlak přepad' James kabrňák
Jesse sám se svým bráchou akorát.

ref.

Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví.
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako had
a on vám Jesse Jamese odpraví.

ref.

sloka G G C G | G G D D | G G C G | G D G G7

ref. C C G G | G G D D | G G C G | G D G G

18. Ještě jedno kafe (Křestán)

Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

ref.:

Ještě jedno kafe bych si dal,
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

ref.

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

ref.

sloka Gm F Eb D7 [nebo Em D C H7]

ref. Eb D7 Eb D7 Gm [nebo C H7 C H7 Em]

35. Rána v trávě (Žalman & spol.)

ref.:

Každý ráno boty zouval,
orosil si nohy v trávě,
že se lidi mají rádi doufal
a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval,
utřel si čelo do rukávu
a při chůzi tělem sem tam kýval,
před sebou sta sáhů.

Poznal Moravěnku krásnou
a vínečko ze zlata,
v Čechách slávu muzikantů
umazanou od bláta.

ref.

Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla proč, holečku,
musíš světem chodívat.

ref.

Studánečka promluvila :
to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.

ref.

ref. Am G Am G Am G Am>Em Am

sloka C G F C | Am G C C | C G F C | Am Em Am Am

34. Převez mě, příteli (Nohavica)

Převez mě, příteli, na druhý břeh,
na první schůdek mě vystoupit nech,
hmm – hmm, na první schůdek zdola.
Jen malou chvíli a poplujem zpět,
chtěl bych se podívat na tamten svět,
hmm – hmm, kdo mě volá.

Nalož mě, příteli, na vratký prám,
všechno, co žádáš, všechno ti dám,
hmm – hmm, samota zlá je.
Dnes v noci slyšel jsem vzdálený tón,
tmou nesl se akordeon,
hmm – hmm, vím, kdo mi hraje.

Láska a smrt jsou jen okamžiky,
polibky krásné Euridiky,
hmm – hmm, motýli v letu.
Voda se valí a vlny jdou
a žádní živí nemohou
hmm – hmm, tam do těch světů.

A Hm E7 A

19. Kozel (Nohavica)

Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl.

Měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.

Jednoho dne se kozel splet,
rudé tričko pánovi sněd.

Když to pán zřel, zařval : jéjé,
svázal kozla na koleje.

Zapískal vlak, kozel se lek',
to je má smrt, mečel mek mek.

Jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Nánánáná nánánáná ...

G C D G

20. Kytlice (Gregor)

Blízko České Lípy mezi lesy na severu Čech
máme tábor lemovaný silnicí.
A v něm krásně blbnem, hrajeme si, spíme ve stanech,
prostě báječně si žijem v Kytlici.

ref.:

Místo domů zeleň stromů, všude voní jehličí,
ráno stráž nás vítá květů kyticí.
Stesk a smutek ani za sto hromů tady nevzkličí,
Prostě báječně si žijem v Kytlici.

Učíme se šifry, morseovku, stopy odlévat,
uzly správně vázat jak námořníci.
A než odjedeme, nejmíň stovku her budeme znát,
prostě báječně si žijem v Kytlici.

ref.

Už se chystá dříví - sláva hurá, řveme na plácku,
naše radost podobá se vichřici.
Bude táborák a srandy fůra, buřty na klacku,
prostě báječně si žijem v Kytlici.

ref.

Dojmy do ranců se vejdu stěží, zavíráme krám,
všem těm krásám zamáváme čepicí.
Kdo nevěří, ať mezi nás běží, přesvědčí se sám,
prostě báječně si žijem v Kytlici.

ref.

sloka G C-G G D | G C-G G-D G-G7
ref. C G G D | G C-G G-D G

33. Píseň zhrzeného trampa (Nohavica)

Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp
(Ho, ho, ho - neznám písně z pamp),
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp.
Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví,
vyloučený z řad čundráků – ten frajer libový.

ref.:

Já jsem ostuda traperů,
já mám rád operu, já mám rád jazz-rock.
Chodím po světě bez nože,
to prý se nemože, to prý jsem cvok.
Já jsem nikdy neplul na šifu
a všem šerifům jsem říkal, ba ne, pane.
Já jsem ostuda trempů,
já když chlempu, tak v autokempu.

Povídal mi frajer Joe, jen žádný legrácky,
jinak chytneš na bendžo čestný čundrácký.
Prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku
a odříkám jim nazpamět akordy na Vlajku.

ref.

A tak chodím po světě a mám zaracha,
na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha.
Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb,
zpívám si to svý nevadí a zase bude líp.

ref.

sloka C G F C F C G C (>G7)

ref C G Am F C G C G | C G Am F C G C C7
F F C C D7 D7 G G | C G Am F C G C >G C

32. Píseň o vyšinutém trpaslíkovi (Semafor)

Jezdím ke svému strýci, co bydlí v Prosečnici,
sádrové trpaslíci tam na zahrádce má.
První má kabát žlutý, druhý má pohled krutý
a stále vyšinutýma kouká očima.

On neměl život snadný, a proto je teď vadný
a jeho pohled chladný každého dojíhá.
A kdekdo se mu diví, že je tak neduživý
a že jen stále civí očima krutýma.

Hned vedle mého strýce švec čtyři krasavice –
sádrové trpaslice tam na zahrádce měl.
Tu trpaslík řek' strýci, že jednou při měsíci
by rád té trpaslici svou lásku vyznat chtěl.

A strýc povídá : ševče, půjč mi to jedno děvče
a švec na to, že nechce, co prej by z toho měl.
A tak snadno a lehce na toho zlého ševce,
za to, že řek', že nechce, trpaslík zanevřel.

Švec nemůže pochopit, že ač se drží kopyt,
začal se v dluzích topit a neví, jak z nich ven.
Nejí, nespí a nedbá, nezajímá ho četba,
trpaslíkova kletba ho trápí jak zlý sen.

Se ševcem to šlo z kopce, v rodinné skončil hrobce
a sám starosta obce ho uctil projevem.
A na zahradě civí trpaslík neduživý
a kdekdo se mu diví, že je tak nešťasten.

Am Dm Am E7 Am

21. Lodníkův lament (Hop Trop)

Já když už jsem se narodil, na bludnej kámen šláp
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap.
Velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
to drsnejm chlapům nesvědčí, já ťuk' si na čelo.

ref.:

Hou, hou, hou, hou, jóhóhó hóó
Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
já moh' jsem jít i študovat, jen kdybych trochu chtěl.
Voženit se, vzít si ňáskou trajdu copatou
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

A tak do krčmy jsem zašel a uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast.
A tak ihned jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl ožrala a řval na nás jak dráb.

Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a lodníci se sázeli, kdo přežije ten krach.
Všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas
a první byl náš kapitán, kdo měl korkovej pás.

Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví
a nikomu se nechtělo do vody ledový.
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv'.
Na loď nikdy víc už nevlezu, to nemůžete chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jsem se mohl mít.

sloka Em D G>D Em

ref. Em D G D G D Em Em

Em Em D D D D G>D Em

22. Malagelo (Hlas)

Já potkal jsem tě na ulici, byla jsi jako dělo
a do tmy svítilo tvoje mladý bílý smělý čelo
a pod paží sis nesla svoje oblíbený Malagelo.

ref.:

Mala Mala Malagelo,

Mala Mala Malagelo.

Tak puč mi, puč Malagelo.

Tak puč mi, puč Malagelo.

Já pozval jsem tě domů, tenkrát se to ještě smělo
a tam jsem zjistil, že máš hladký bílý smělý tělo
a k tomu jsme popíjeli svoje oblíbený Malagelo.

ref.

Já potkal jsem tě na ulici, byla jsi zase jako dělo
a do tmy svítilo tvoje mladý bílý smělý čelo
a v tašce jsi si nesla svoje oblíbený Malagelo.

ref.

G G C D

31. Patrick dře na trati (Havlů)

Sta mil jdou koleje prérií,
jak stříbrný šíp míří dál,
tam Patrick se tenkrát najmout dal
a rval se s touhle dráhou.

ref.:

Den co den, jó heja hou,

den co den, jó heja hou.

Den co den, jó heja hou,

rval se s touhle dráhou

Rval se statečně s přírodou
i s šéfem kvůli vejplatě.
Vzdor míval ve tváři vousaté,
když rval se s touhle dráhou.

ref.

Kdo dnes ještě může znát,
co tenhle úsek útrap stál,
když Patrick se tenkrát najmout dal
a rval se s touhle dráhou.

ref.

Táhlo už tenkrát k poledni,
když položil pražec poslední.
A pak svou duši vypustil,
když rval se s touhle dráhou.

ref.

Em G Em H7>Em

30. Oregon (Pacifik)

Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
kdo zbouřil ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít.
Těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší.
Kdo přes pláně hnál tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.

ref.:

Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít.
Na týchletý cestě jen dvě možnosti máš :
budťo někde chcípnout anebo držet stráž.
Kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.

ref.

Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít.
Člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány, a přesto leze výš.
Hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

ref.

ref2.:

Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

sloka Em G>Em | Em G>Em | Am>Em Am>H7 | Em G>Em

ref. C D G Em | C D Em Em

23. Máme doma kôňa Fago

Máme doma kôňa Fago,
to je veľa dobrý kôň.
Dávame mu kabanos,
on nám za to tahá vôz,
máme doma kôňa Fago.

Moj priateľ má taky kôňa,
to je veľa blbý kôň.
Blbý je a plešatý,
jméno má taky blbý,
on sa totiž volá Kali.

A A>E A D A>E A

24. Marsyas a Apollón (Marsyas)

Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu,
Athéna jméno má ze starých dávných časů.
Odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří,
kdo si najde dřív, tomu se přání zdaří.

ref.:

Tak si Marsyas mámen flétnou věří, že musí přetnout
jedno pravidlo – sázku a hrát líp než Bůh,
jedno pravidlo – sázku a hrát líp než Bůh.

Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří,
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří.
Král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá,
o život soupeří, jen jeden vítěz bývá.

ref.:

Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
jedno pravidlo – sázku a hrát líp než Bůh,
jedno pravidlo – sázku a hrát líp než Bůh.

Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,
prohrál a zápolí, podveden vůlí krále.
Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno,
Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.

ref.:

Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit,
nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než Bůh,
nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než Bůh.

Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,
dárkyně moudrostí ze starých dávných časů.
Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása,
Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása.

sloka G G Am D | G Em C G

ref. Em D Em C | G D C G | G D C G

29. Neopouštěj staré známé (Svěrák, Uhlíř)

Neopouštěj staré známé pro nové,
zvláště když jsou momentálně v nouzi.
Možná mají paměť jako slonové,
každé ráno tesknota je vzbouzí.

Neopouštěj staré věci pro nové,
i když barva šediví a prýská.
Byly kdysi lesklé, byly chromové
a teď se jim na smetišti stýská.

Dneska jsi tak úspěšný a nemáš strach,
žádný hřebík netlačí tě v botě.
Zítra budeš opuštěný starý brach,
zítra budeš úspěšný kůl v plotě.

Dneska jsi tak úspěšný a nemáš strach,
žádný hřebík netlačí tě v botě.
Zítra budeš opuštěný starý brach,
zítra budeš úspěšný kůl v plotě.

Neopouštěj staré známé pro nové,
nebuď na ně zčistajasna drzý.
Možná mají paměť jako slonové,
Možná je to nadosmrti mrzí.

C G F G C | C G F G C

Dm G C Am | Dm G C Am | Am Em Dm G C

28. Není nutno (Svěrák, Uhlíř)

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí být smutno,
natož aby se brečelo.
Chceš-li, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.

Nemít prachy – nevadí,
nemít srdce – vadí !
Zažít krachy – nevadí,
zažít nudu – jó, to vadí, to vadí !

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí být smutno,
natož aby se brečelo.
Chceš-li, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.

Nemít prachy – nevadí,
nemít srdce – vadí !
Zažít krachy – nevadí,
zažít nudu – jó, to vadí, to vadí !

CGFGC | CGFGC
FCFCFCFG

25. Míle a míle (Matuška, Fischer)

Míle a míle jsou cest, které znám,
jdou trávou i úbočím skal.
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
a já na všech s vámi stál.
Proč ale blátem nás kázali vést
a špínou nám třísnil šat ?

ref. :
To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr, co začal právě vát.

Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest.

ref.

Dejte mi stéblo a já budu rád,
vždyť stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás.
Proč jen se úděl tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát ?

ref.

sloka G C G Em | G C D D
ref. C D G Em | C D G G

26. Na kolena (Hlas)

Táhněte do háje, všichni pryč,
chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč.
Jak si tu můžete takhle žrát,
ztratil jsem holku, kterou mám rád.

Napravo, nalevo nebudu mít klid,
dala mi najevo, že mě nechce mít.
Zbitej a špinavej tancuju sám,
váš pohled káravej už dávno znám.

ref.:

Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena, jé jé jé
Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena, jé jé jé
Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
je to tak a vaše saka vám posere pták !

Cigáro do koutku si klidně dám,
tuhletu pochoutku vychutnám sám.
Kašlu vám na bonton, vejmysly chytřejch hlav,
sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

ref. (tenhle barák vám posere pták)

sloka C Am C Am C Am F G
C Am C Am C Am Dm/F G
ref. F C F C F C>Am F G

27. Nad stádem koní (Buty)

Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
černý vůz vlečou a slzy tečou a já volám :
tak neplač, můj kamaráde,
náhoda je blbec, když krade.
Je tuhý jak veka a řeka ho splaví,
máme ho rádi, no tak co, tak co, tak co...

Vždycky si přál, až bude popel i s kytarou
vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou.
Až najdeš místo kde je ten pramen a kámen co praská,
budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska,
no tak co, tak co, tak co...

Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám :
vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody.
Vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy.

Vysyp ten popel /Heja hej...
kamaráde /Heja hej...
do bílé vody vody /Heja hej...
Vyhasnul kotel /Heja hej...
a náhoda je /Heja hej...
štěstí od podkovy /Heja hej...

sloka D A Em G 5x | D Am Em G C>G A A
závěr D A G G | D A G G | D A Em G